

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 930/2023
19.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Светлане Томић Јокић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене Лелице Илић, због кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адвоката Ивице Кнежевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Књажевцу К 145/22 од 01.02.2023. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 333/23 од 11.07.2023. године, у седници већа одржаној дана 19.09.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Лелице Илић, адвоката Ивице Кнежевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Књажевцу К 145/22 од 01.02.2023. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 333/23 од 11.07.2023. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку у вези члана 54. став 3. Кривичног законика, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљене **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Књажевцу К 145/22 од 01.02.2023. године, окривљена Лелица Илић, оглашена је кривом због кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ и осуђена на казну затвора у трајању од четири године и на новчану казну у одређеном износу од 400.000,00 динара, коју је дужна да плати у року од три месеца по правноснажности пресуде, те је одређено да ће суд, ако окривљена у наведеном року не плати новчану казну, исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим што казна затвора не може бити дужа од 6 месеци. Истом пресудом је одлучено о трошковима кривичног поступка, како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 333/23 од 11.07.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Зајечару – Одељење у Књажевцу и браниоца окривљене, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене Лелице Илић, адвокат Ивица Кнежевић, због повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 3. КЗ, са предлогом да Врховни суд побијане пресуде преиначи и окривљеној изрекне казну затвора у краћем временском трајању.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, у вези члана 54. став 3. КЗ, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљене Лелице Илић у захтеву за заштиту законитости истиче да је суд одлуком о казни учинио повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, јер, сходно одредби члана 54. став 3. КЗ, није правилно применио закон код оцене околности од значаја за одмеравање казне. У вези са тим, бранилац у захтеву наводи да је суд погрешно као отежавајућу околност на страни окривљене ценио њену ранију осуђиваност, с обзиром на то да се ова околност цени у односу на време извршења кривичног дела, а окривљена је кривично дело за које је оглашена кривом правноснажном пресудом извршила 2013. године, када је била неосуђивано лице. Поред тога, суд, по ставу одбране, приликом одмеравања казне, није могао узети у обзир ни висину прибављене имовинске користи као отежавајућу околност, јер се ради о квалификованом облику кривичног дела превара из члана 208. став 4. КЗ, чије је обележје имовинска корист прибављена кривичним делом у износу већем од 1.500.000,00 динара, из ког разлога је и казна прописана за то кривично дело виша у односу на казну предвиђену за основни облик дела.

Околности изнете у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљене је истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе, на страни четири у ставу четири образложења своје пресуде, дао јасне и довољне разлоге, које Врховни суд прихвата и, у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

Поред изнетог, бранилац у захтеву наводи и то да првостепени суд у својој одлуци није навео које су то друге отежавајуће околности на страни окривљене, осим оних које је погрешно ценио као такве и чињенице да окривљена није обештетила оштећеног, те да другостепени суд у образложењу своје одлуке није дао разлоге у чему

се огледа погрешан став првостепеног суда приликом оцене околности које утичу на одмеравање казне. Врховни суд налази да бранилац окривљене изнетим наводима захтева указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, то је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Лелице Илић, адвоката Ивице Кнежевића, у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Весна Веселиновић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**